

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι Δρ. 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευσθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀ θ ῆ ν α ς

Τέλος πάντων ὁ πρίγκηψ Γεώργιος τὸ πολυαγαπημένον τέκνον τῆς Ἑλλάδος ἀνεχώρησε τὴν Τετάρτην περὶ τὸ μεσονύκτιον ἐπιβαίνων τοῦ τορπιλικοῦ καὶ μεταβαίνων νὰ βοηθήσῃ τοὺς ἀγωνιζομένους ἀδελφοὺς Κρήτας, νὰ διασώσῃ τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους, νὰ ἐξυψώσῃ, νὰ ἀναζωπυρήσῃ τὸ ἐθνικὸν αἶσθημα· οὐδεὶς Ἑλλήν μὲνι ἀνάληγτος ἐπὶ τῇ σημασίᾳ ἣν ἐνέχει ἡ ἀποστολὴ τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου. «Δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέψῃς τὴν ἀποβίβασιν τουρκικοῦ στρατοῦ εἰς Κρήτην διὰ πάσης θυσίας», λέγεται, ὅτι εἶπεν ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸν πρίγκηπα, συνέχων δὲ τὴν πατρικὴν συγκίνησιν καθ' ἣν ὤραν ἔδιδε τὴν διαταγὴν τῆς ἀναχωρήσεως ὠμίλησεν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ περὶ τοῦ Κανάρη καὶ Μιαούλη τοῦ Τομπάζη καὶ τῶν ἄλλων ἡρώων τοῦ ναυτικοῦ μας.

Αἱ εὐχαὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ παρακολουθοῦν τὸ ναυτικὸν τῆς Ἑλλάδος, τὰ γενναῖα αὐτῆς τέκνα· ὁ Θεὸς ἄς κατευθύνῃ στερεῶς τὰ βήματά των ἵνα δικαιώσωσι τὰς ἐλπίδας τοῦ ἔθνους καὶ δοξάσωσιν αὐτό.

Εἶνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν στόλος οὕτω συντεταγμένος ἐξέρχεται πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἐθνικῆς τιμῆς καὶ δόξης. Θὰ φέρῃ ὑπερήφανον τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν εἰς τὸ Κρητικὸν πέλαγος, ἀλλὰ καὶ ἔνδοξον πρέπει νὰ καταστήσῃ αὐτὴν· ἐπὶ ἐβδόμηκοντα ἔτη δὲν ἔχυθη εἰς τὰς φλέβας τοῦ ἔθνους νέον αἷμα, δὲν προσετέθη εἰς τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ οὐδεμίᾳ ἡρωϊκῇ σελίδι, οὔτε ἀνεγρόφῃ ἔνδοξον κατόρθωμα. Ἡγωνίσθη ἡ Ἡπείρος, ἀγωνίζεται ἤδη ἐπὶ δεκαετηρίδας μόνῃ καὶ ἀπελπίῃ ἡ Κρήτη χωρὶς νὰ δυνηθῶμεν νὰ δώσωμεν χεῖρα βοηθείας. Σήμερον οἱ παλμοὶ τῶν ναυτοπαίδων, αἱ πτυχαὶ τῆς ἑλληνικῆς σημαίας ἣτις κυματίζει ἐπὶ τῶν ἰστών τῶν ἑλληνικῶν θωρηκτῶν, ἐνθαρρύνουν τοὺς ἀδελφοὺς Κρήτας, τὸ δ' ἄκουσμα τῆς παρουσίας τοῦ ἑλλήνος βασιλόπαιδος μεταξὺ τῶν ναυτῶν θὰ ἀναπτέρωσῃ τὰς ἐλπίδας αὐτῶν, θὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς δύναμιν νὰ ἀγωνισθῶσι μέχρις ἐνός : νὰ ἀποθάνωσιν οἱ Κρήτες ἢ νὰ ἴδωσι πλέον τὴν αἱματόβρεκτον πατρίδα των δούλην.

Τίς Ἑλλήν δὲν αἰσθάνεται χαρὰν ἐπὶ τῇ νέᾳ ταύτῃ τῶν πραγμάτων τροπῇ ; τίς δὲν φαντάζεται ὅτι ἐλάλησε πλέον ὁ ἀλέκτωρ τῆς Κρήτης λάλημα ἐλευθερίας, λήξεως τῶν βασάνων. Καὶ δίκαιος ἀληθῶς ὑπῆρξεν ὁ ἐνθουσιασμός των ναυτοπαίδων μας ὅταν εἶδον ἀνεμίζουσαν ἐπὶ τοῦ φρουρίου τῆς Κρήτης τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν. Ἠλλάλαξαν ἀπὸ χαρὰν, ἀπὸ ἐνθουσιασμόν, ἐζητοκραύγασαν, ἐχειροκρότησαν, ἀλλ' ἔτι περισσότερον ἐζητοκραύγασαν οἱ Κρήτες οἱ ἀγωνιζόμενοι, οἱ μὲ τὸ ὄπλον εἰς χεῖρας ἐπιζητοῦντες τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος των.

Κρήτες ἀδελφοὶ χαίρετε ! εἴθε τοὺς ἀγωνάσας νὰ εὐλογῇ ὁ Θεὸς καὶ νὰ στήσῃτε διὰ παντός τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν ἐπὶ τῶν ἐπάλλξεων τοῦ φρουρίου τῶν Χανίων !

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΒΟΥΛΗΣ

Συζητήσις ἐπὶ τῶν Κρητικῶν — Ἡ ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ Λαρίσης. — Ἡ ἀπάντησις τοῦ πρωθυπουργοῦ. — Ἐπικυρώνει δι' ὧν εἶπεν ὅτι ὁ στόλος θὰ δράσῃ — Ἐὰν ἀνάγκη παραστῇ ὑπὲρ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος θὰ πράξῃ τὸ καθήκον του.

Ὁ ἐκ Λαρίσης βουλευτὴς κ. Ἰσχύμαχος ἀναβὰς ἐπὶ τὸ βῆμα ἠγόρευσεν ἐπὶ τῆς Κρητικῆς ὑποθέσεως. Ἀγορεύων δ' ἀπηύθυνε καὶ πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἐρώτημα, ἂν διατάχῃ ἀληθῶς ἡ Τορπιλικὴ Μοῖρα νὰ καταπλεύσῃ εἰς Κρήτην, καὶ ἂν ἐδόθησαν αὐτῇ διαταγαὶ νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν πλοίων τὰ ὁποῖα ἤθελε συναντήσῃ μεταφέροντα τουρκικὰ στρατεύματα.

Θ. Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ (πρωθυπουργός.) Τὸ ἐρώτημα τοῦ κ. βουλευτοῦ ἐκ Λαρίσης περιέχει δύο θέματα κεχωρισμένα ἀπ' ἀλλήλων. Τὸ θέμα ἂν ἡ Τορπιλικὴ Μοῖρα διατάχῃ νὰ ἀποπλεύσῃ εἰς Κρήτην, καὶ τὸ θέμα ποίας ἔλαβε διαταγὰς. Ἐπὶ τοῦ πρώτου θέματος σπεύδω νὰ πληροφορήσω τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ Τορπιλικὴ Μοῖρα διατάχῃ ὅπως νὰ ἀποπλεύσῃ τοῦ Παιαῖως. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ δευτέρου θέματος ποῖα ἐδόθησαν εἰς τὴν Τορπιλικὴν Μοῖραν διαταγαί, παρακαλῶ τὸν κ. βουλευτὴν νὰ μὲ ἀπαλλάξῃ τῆς ὑποχρεώσεως νὰ βεβαιώσω, ἢ νὰ διαψεύσω τοὺς λόγους αὐτοῦ.

Θ. Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ (πρωθυπουργός.) Ἡ ὑπόθεσις, ἣτις ἀπασχολεῖ τὸ Κοινοβούλιον, εἶναι ὑπόθεσις σπουδαιότατη καὶ μεγίστη. Μοι φαίνεται δ' ὅτι εἶναι σπατάλη λόγων νὰ ἀμιγλῶμεθα ἕκαστος ἐξ ἡμῶν νὰ εἴπῃ τί εἶναι ἡ Κρήτη καὶ εἰς ποῖον Κράτος τὸ ὁμόφυλον καὶ ἡ θρησκεία, ἡ ἱστορία, καὶ αἱ παραδόσεις καὶ τὰ κοινὰ παθήματα προσήκει νὰ ἀνήκῃ. Εἶναι σπατάλη λόγων νὰ νομίζωμεν, ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ φωτίσωμεν τὸν ἑλληνικὸν λαὸν περὶ τῶν πόθων τοῦ ἢ νὰ ἐρωτήσωμεν ποῖον ἔχει φρόνημα ἐπὶ τούτου. Θέσατε κάληπν διὰ νὰ ψηφοφορήσωσιν οἱ Ἕλληνες, ἂν ἡ Κρήτη πρέπει νὰ ἐνωθῇ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἢ ὄχι. Θέλετε εὐρῇ ἐν τῇ κάληπν τοσαύτας ψήφους, ὅσαι εἶναι ψυχαὶ ζῶσαι ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἰσάφους (ἐπιδοκιμασίαι.) Καὶ δὲν θέλετε εὐρῇ μόνον ταύτας, διότι θέλετε ἀκούσῃ καὶ φωνὰς τοιαύτας ἀπὸ πᾶσαν χώραν ἐν τῇ ὁποίᾳ ἑλληνικὴ ὑπαρξὶς συντηρεῖται καὶ ζῇ. Ἀλλὰ ταῦτα ἔχουσιν οὕτως καὶ κατὰ ἱστορίαν, κατὰ παραδόσεις καὶ κατὰ δικαίωμα. Δὲν ἔχουσιν ὅμως οὕτως κατὰ τὸ κατὰ τὸ καθιστῶς διεθνὲς δίκαιον, διότι αἱ συνθήκαι ἄλλως διέταξεν, καὶ οὔτε ἡ συνθήκη τοῦ 1830, οὔτε τοῦ 1878, πολλῶν δ' ἦσαν ἡ τοῦ 1859, δὲν παρεχώρησαν τὴν Ἡρωίδα Μεγαλόνησον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον οὔτε παρέδωκαν αὐτὴν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Βασιλέως. Ἐὰν ἔχωμεν πόθους καὶ δικαιώματα, αἱ ἀξιώσεις ἡμῶν καὶ οἱ πόθοι ἡμῶν εἶναι ἔλλογοι ἀλλὰ πρέπει πάντα ταῦτα νὰ βυθίσωμεν διὰ πολιτείας μεμετρημένης καὶ σώφρονος, νὰ μὴ ἀφηνάωμεθα δὲ εἰς τὰ κύματα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῶν αἰσθημάτων, τὰ ὁποῖα ἀναβιβάζουσιν ἡμᾶς ὑπεράνω τῆς πραγματικότητος. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἠκολούθησε πάντα τὰ στάδια τῆς Κρητικῆς ὑποθέσεως, ἀπ' ἧς πρὸ ἔτους καὶ πλέον ἐπεφάνη ἐκ νέου ἐπὶ τῆς νήσου. Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ, καθ' ἣν πρῆστη τὸ ἀξιοβήρητον τοῦτο ὁρᾶμα. Κατὰ τὴν τελευταίαν τριακονταετίαν ἐξάκις ἢ ἐπτάκις τὸ Ἐλεύθερον Βασίλειον ἐβλεπε τὰς καταστροφὰς

καὶ τὸν ἐξολοθρευμὸν, ὅστις συνετελεῖτο κατὰ τοῦ Χριστιανικοῦ, κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου τῆς Κρήτης. Ἐπέπρωτο καὶ ἕκτην ἢ ἐβδόμην φορὰν κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίοδον νὰ ἴδωμεν τὴν παράστασιν τοῦ αὐτοῦ δράματος. Ἡ Κυβέρνησις, λέγω, ἠκολούθησε πάντα τὰ στάδια, τὰ ὁποῖα ἀλληλοδιαδόχως διεδέχθησαν ἄλληλα. Ἐὰν κατὰ ταῦτα ἔπραξεν ὅ,τι κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῇ ὤφειλε νὰ πράξῃ θέλετε εὐρεθῇ πάντοτε εἰς καιρὸν νὰ τὴν ἐλέγξῃτε καὶ νὰ ἐλέγξῃτε αὐτὴν ἔχοντες ἐν χερσὶν ἑγγραφα αὐτῆς καὶ πράξει; αὐτῆς. Μὴ σπεύδετε εἰς ἐπικρίσεις ἀπὸ τοῦδε. Ἀλλὰ τὰ στάδια ταῦτα δὲν ἐτελείωσαν. Νέα στάδια καλούμεθα νὰ διατρέξωμεν. Δὲν δύναμαι νὰ προῖδω ὁποῖα καὶ ὁποῖα θέλουν εἶσθαι ταῦτα. Δύναμαι ὅμως νὰ βεβαιώσω τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους καὶ νὰ πληροφορήσω δημοσίᾳ τοὺς συμπολίτας τοὺς ἐν τῷ Βασιλείῳ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει παραλείψῃ νὰ πράξῃ τὸ καθήκον αὐτῆς καθ' ἕκαστον τῶν σταδίων τούτων. Ἐὰν αἱ περιστάσεις ἀπαιτήσωσιν νὰ τολμήσῃ, θέλει τολμήσῃ ἀλλὰ μετὰ συνέσεως. Περὶ τούτου παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ πεισθῇτε, ὅτι οἱ λόγοι μου εἶναι ἀληθεῖς· ἐὰν τυχὸν ἤθελομεν καθυστερήσει κατὰ τι εἰς τὰς καθ' ἕκαστον τῶν σταδίων ἐνεργείας ἡμῶν, πάλιν θέλετε ἔχει καιρὸν νὰ ἐξελέγξῃτε ἡμᾶς.

ΤΑ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἀγῆματα ἐνοπλὰ ναυτῶν πάσης ἐθνικότητος ἀνήκοντα εἰς ὅλα τὰ ξένα πολεμικὰ πλοῖα τὰ ἐν τῷ λιμένι ὁρμούντα ἐκυκλοφόρουν ἐν τῇ πόλει Χανίων βοηθοῦντα τὰ θύματα καὶ προστατεύοντα τοὺς χριστιανούς ὅπως καταφύγωσιν εἰς τὰς λέμβους μεταφερούσας ἀμέσως αὐτοὺς ἐπὶ τῶν σκαφῶν. Αἱ ὁθωμανικαὶ ἀρχαὶ πρὸ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου, ἐζητήσαν τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀγχημάτων πρὸς κατάσβεσιν τοῦ πυρὸς καὶ παροχὴν βοηθειῶν. Ἡ ἱεραποστολὴ τῶν Καθολικῶν ἐπέβη τοῦ πλοίου «Συσέ». Σχεδὸν πάντες οἱ Χριστιανοὶ μετεφέρθησαν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ λιμένι ὁρμούντων ξένων πλοίων. 300 Χριστιανοὶ περίπου, φρουρούμενοι ὑπὸ ἐνόπλων ἀγχημάτων ξένων στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν πάσης ἐθνικότητος παρέμενον ἀκόμη εἰς τὰς προκυμαίνας, περιμένοντες ὡσαύτως νὰ ἐπιβιβασθῶσιν ὅπερ καὶ ἐγένετο. Πλέον τοῦ ἡμίσεως τῶν χριστιανικῶν οἰκῶν ἐπυρπολήθησαν ἐξ ὀλοκλήρου. Πάντα τὰ ἑγγραφα καὶ τὰ ἀρχεῖα τῶν ξένων προξενείων μετεφέρθησαν ἐπὶ τῶν πλοίων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν θύματων, καίτοι μέγας, δὲν φαίνεται τόσον ἐξωγλωμμένος, ὅσον ὑπῆρχε φόβος κατ' ἀρχάς. Ἀγῆματα ναυτῶν καὶ στρατιωτῶν πάσης ἐθνικότητος διατρέχουν διαρκῶς τὴν πόλιν, παρέχοντα βοήθειαν.

Αἱ χριστιανικαὶ συνοικίαι Χανίων ἀπέτεφρώθησαν. Αἱ οἰκαγένειαι πᾶσαι ἐσώθησαν εἰς τὰ πλοῖα. Αἱ μὴ πυρποληθεῖσαι οἰκαὶ ὀδηγηθήσαν ὑπὸ τῶν Τούρκων. Χριστιανοὶ φονευμένοι ἢ καέντες εἰς τὰς πυρπολούμενας οἰκίας τῶν ἐξηκριβώθησαν 80. Τὸ ἰταλικὸν «Αἶννα» ἐκόμισεν εἰς Σύρον χιλιάς ψυχάς. Καθ' ἡμέραν ὁ πόλεμος ἐξακολουθεῖ ἐξωθεν τῶν Χανίων. Πολλὰ χωρία ἐκάψαν. Οἱ ἐντόπιοι Τούρκοι μετὰ τῶν τηλεβόλων τοῦ στρατοῦ ἐξήλθον ἐκ τῆς πόλεως. Οἱ Ἀποκορωνιάται καὶ οἱ Σφακιανοὶ δολοφονοῦν κατέλαβον τὴν ἐσπέραν τῆς Κυριακῆς τὴν Χα-

λέπαν. Ο τουρκικός στρατός κίνησε πρὸς τὰς Καλύδες πρὸς τὴν εἰσόδον τῆς Σούδας καὶ εἰσήλθεν εἰς Χανιά. Εἰς Ἀγγλὸς καὶ εὐνοήθη, εἰς Ἰταλὸς ἐπληρώθη. Ἐλλείψις φουσιγγίων μεγάλῃ. Ἐκ Ρεθύμνου τηλεγραφοῦσι: Καίόμεθα! Βεβαιώθη!

— Ἡ πυρκαϊὰ καταστρέφει ὅλας τὰς οἰκίας. Δὲν ὑπάρχουν πλέον Χριστιανοὶ εἰς Χανιά ἐπιβλασθέντες ὅλοι καὶ μεταπερθέντες εἰς Σύρον καὶ Μήλον. Οἱ ἰπαναστατήσαντες ὄχλος καταστρέφει καὶ διαρπάζει τὰ πάντα. Αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ παρέχουν εἰς τοὺς ἐντοπίους Μουσουλμάνους πολεμοφόδια καὶ ὅπλα. Οἱ Τούρκοι διευθύνονται πρὸς προσβολὴν τῆς Χαλέπας, προσηλασμένης ὑπὸ τῶν Μαυροβούνων. Ἡ ἀναρχία βασιλεύει παντοῦ. Οἱ Δικηκτὴς ἀπώλεσε πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν.

— Τῇ βοήθειᾳ τῶν ναυτῶν πάντων τῶν ἰθύνων κατωρθώθη ἡ κατάσβεσις τῆς πυρκαϊῆς. Τὸ ἥμισυ τῶν συνοικιῶν ἔγινε παρανάλωμα τῶν φλογῶν. Δύο θωρηκτὰ, ἐν ἰταλικὸν καὶ ἐν ἀγγλικόν, ἐπὶ τοῦ ποίου ἐπιβάνει ὁ Ἀγγλὸς ναύαρχος, κατέπλευσαν. Ἐπὶ τοῦ προσκόπου ἡ «Μυκάλη» εὐρίσκονται 67 Χριστιανοὶ πρόσφυγες, ἐν οἷς δύο ἐπίσκοποι Ἑλλήνων. Εἰς τὴν πεδιάδα τῶν Χανίων ἐξακολουθοῦσιν αἱ μάχαι. Οἱ Χριστιανοὶ ἀνύψαν τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ ἀνεκέρυσαν τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνώσιον. Προσωρινὴ Κυβέρνησις διοργανίζεται ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν.

— Ἡ εἰδησις τοῦ κηρύγματος τῆς Ἑνώσεως ἐν Κρήτῃ ἐπιβεβαιώσεται καὶ ἐξ ἄλλων πηγῶν. Καθ' ὅλην τὴν πεδιάδα τῶν Χανίων κυματίζει ἡ κυανόλευκος. Τὸ σύνθημα τῶν γενναίων τέκνων τῆς ἡρωϊκοῦ μεγαλονόου εἶνε: «ΕΝΩΣΙΣ Ἡ ΘΑΝΑΤΟΣ»!

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΧΑΝΙΑ, 26 Ἰανουαρίου (8 πρωίας).—Τὴν στιγμὴν ταύτην εἶνε ἡ κυροβόλησις πρὸς τῶν Χανίων εἰς γαλλικὸς πρόσκοπος, ἐν ἀγγλικὸν θωρηκτόν, ἐν ρωσσικὸν θωρηκτόν, ἐν αὐστριακὸν θωρηκτόν, ἐν ἑλληνικὸν θωρηκτόν (ἡ «Υδρα») καὶ εἰς πρόσκοπος ἑλληνικός (ἡ «Μυκάλη»). Ἡ πυρκαϊὰ ἐξακολουθεῖ.

ΧΑΝΙΑ, 26 Ἰανουαρίου. Ἀπὸ τῆς χθὲς πρωίας μάχονται ἀντιμαχόμενοι πρὸς τῶν τειχῶν τῶν χανίων. Βεβαιώσεται ὅτι ἐνοπλοὶ Χριστιανοὶ κατέχουσι τὴν Χαλέπα. Ἡ πυρκαϊὰ δὲν δύναται νὰ κατασταλῇ. Καθ' ὅλην τὴν νύκτα οἱ πυροβολισμοὶ ἐν τῇ πόλει καὶ ἐκτὸς αὐτῆς δὲν ἐπαύσαν.

ΧΑΝΙΑ, 27 Ἰανουαρίου. Καθ' ἣν στιγμὴν ἡλπίετο ἡ καταστολὴ τῆς πυρκαϊῆς, αἰφνης αὐτὴ ἀνεπτύχθη τεραστίως εἰς διάφορα σημεία. Πρὸ τριῶν ἡμερῶν τὸ πᾶν καίεται. Ἡ πόλις ὀλόκληρος φαίνεται ὅτι δὲν καταστραφῇ. Ἀπὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς πυρκαϊῆς ἡ μανία τοῦ ὄχλου ἐπληρώσθη αἱ δὲ προσβολαὶ αὐτοῦ εἰς τὸ μέρος τῆς Χαλέπας διπλασιάζονται. Πρὸ τοῦ ἐπιχειρηματικῶν κινδύνου αἱ ἀρχαὶ ἐξήτησαν ἀπὸ τὰς πολιτικὰς πλοῖα νὰ γίνῃ καὶ αὐτὴ ἀπόβας ἐνόπλων ἀγχιμάτων. Ὁλοσχερὴς ἑλλείψις ἄρτου. Ὅλα τὰ ἀρτοποιεῖα ἀνεξαρτήτως κατεστράφησαν, αἱ δὲ ἀρτοποιεῖαι ἐρυνεύθησαν ἢ ἀπῆλθον. Ἐκ Ρεθύμνης ἐπεγίνοντες ζητοῦνται βοήθειαι. Πλοῖα θ' ἀποπλεύσων ὅπως φέρωσι βοήθειαν. Στέρησις εἰδήσεων ἐπὶ τῶν συμβαινόντων εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι παντοῦ μάχονται καὶ ὅτι ἡ γενικὴ κατάστασις χειροτερεύει. Αἱ ἀρχαὶ ἐπὶ λείπον ἀποκαλύπτως τοὺς Μουσουλμάνους.

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ, 29 Ἰανουαρίου.— Ἡ Πύλη ζητεῖ νὰ ἐπέλθῃ συνενόησις μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Πατριάρχου, ἐπικαλούμενη ἀνάλογον προηγούμενον ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ πρώην Πατριάρχου Νεοφύτου.

Σήμερον συζητήσαν ἀμφοτέρω τὰ σώματα ἀπὸ κοινού, ἐξέλεξαν δ' ἐπιτροπὴν ἵνα ἀπαίτησιν πρὸς τοῦ Πατριάρχου τὴν παρτίτησιν του.

Οἱ Πατριάρχης Ἀνθίμος ἐξήτησε προσβλεῖν μίαν ἡμέραν ἵνα ἀπαντήσῃ.

ΠΕΡΑΝ, 29 Ἰανουαρίου.— Οἱ Πατριάρχης Ἀνθίμος παρητήθη.

Τοποτηρητὴς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐγένετο ὁ Μητροπολίτης Ἑρέσου.

ΤΑ ΕΝ ΗΠΕΙΡΩ

(Ἰδιαίτερα τηλεγραφικὴ ἀνταπόκρισις τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου».)

ΑΓΙΟΙ ΣΑΡΑΝΤΑ, 30 Ἰανουαρίου. Οἱ σεισμοὶ ἐξακολουθοῦν.—Οἱ παθόντες ἄνευ βοήθειας.—Οἱ βέηδες τῆς Ἀλβανίας.—Πρόξενος Κερκύρας.—Οἱ Τούρκοι τῆς Ἡπείρου.

Βεβαίως ἐξακολουθοῦν εἰσέτι ἐν τῇ Διόρῃ οἱ σεισμοὶ ἀπ' οὗ καὶ ἐνταῦθα γίνονται αισθητοί. Οἱ παθόντες ἐκ τῶν σεισμῶν εὐρίσκονται ἐν ἀθλίᾳ καταστάσει οὐδαμῶθεν λαμβάνοντες βοήθειαν.

Οἱ βέηδες τῆς Ἀλβανίας εἶνε σφοδρὰ δυσηρεστημένοι κατὰ τοῦ Σουλτάνου ἐξοπλίζονται ἀναφανδόν.

Οἱ Τούρκοι πρόξενος Κερκύρας μετ' ὅλην τὴν ἀγαθὴν του προαίρεσιν ὑπὲρ τοῦ κυριάρχου του Σουλτάνου ἀδυνατεῖ φαίνεται νὰ ἐπέμβῃ κατὰ τῶν συμπατριωτῶν του Χριστιανῶν.

Ἀπέναντι τῶν σοβαρωτάτων Κρητικῶν πραγμάτων οἱ Τούρκοι τῆς Ἡπείρου φαίνονται ἀδιάφοροι, μέχρι σήμερον τοῦλάχιστον.

ΠΡΕΒΕΖΑ 30 Ἰανουαρίου. Ἀκρὰ ἡσυχία ἐπικρατεῖ ἐν Πρεβέζῃ καὶ Ἰωαννίνοις. Κάτοικοι ὑποφέρουν μόνον ἐκ καταπίεσεων ἀρχῶν.—Ἐν Ἰωαννίνοις συνελθὼν Ἑλλήν ἐκ Μεσολογγίου μὲ μικρὰν ποσότητα περιστροφῶν καὶ 200 φουσιγγίων τὰ ὅποια ἔφερε πρὸς ἐμπορίαν κρατηθεὶς ἐπὶ 4 ἡμέρας ἀπελύθη.—Αρχαὶ Πρεβίξεις ἠθελήσαν νὰ ἐρευνήσωσιν ἑλληνικὰς οἰκίας ἀλλὰ παρητήθησαν κατόπιν ἐντόνων παραστάσεων Ἑλλήνων προξένου.

Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ

Οὐ πρίγκηψ Γεώργιος εἰς Κρήτην.—Ἡ ἀναχώρησις.—Οἱ ἐνδοιασμοί.—Αἱ εὐχαὶ τοῦ ἔθνους.

Τὴν 3ην καὶ 1) 2) τῆς Τετάρτης μ. μ. ἀνῆλθεν εἰς τ' Ἀνακτόρα κληθεὶς ἐκ τοῦ Ναυστάθμου ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ὁ πρίγκηψ Γεώργιος συνοδεύμενος, ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου κ. Κουτσόπου.

Φθάσας εἰς τ' ἀνακτόρα εἰσήλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν του, ὅπου τὸν ἀνέμενε ὁ Διάδοχος, ὁ πρίγκηψ Νικόλαος καὶ οἱ ὑπασπισταὶ τοῦ Βασιλέως.

— Ἐτοιμάσου, τῷ λέγει ὁ Διάδοχος μετὰ τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς.

— Τί τρέχει; ἀπαντᾷ ὁ πρίγκηψ Γεώργιος.

— Οἱ Βασιλεῖς σὲ θέλει. Ἐτοιμάσου νὰ πᾶς εἰς τὴν Κρήτη!... Δὲν ἐπρόφασεν ὁ Διάδοχος νὰ τελειώσῃ τὴν φράσιν του καὶ ὁ πρίγκηψ Γεώργιος, ἐξάλλος καὶ πλήρης ἐνθουσιασμοῦ, ὁρμᾷ ἐν προφάνει συγκινηθεὶς εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Βασιλέως, ὅστις τὸν ἀνέμενε ἀπὸ τῆς μεσημβρίας.

Κατὰ τὰς πληροφoρίας μας ἡ συνάντησις ὑπῆρξε συγκινητικὴ.

Οἱ Βασιλεῖς ἀνῆγγειλεν εἰς τὸν πρίγκηπα Γεώργιον τὴν ἀπόφασίν του, ὅπως τιθέμενος ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ τορπιλικοῦ στόλου ἐκπλεύσῃ εἰς τὰ ὕδατα τῆς Κρήτης πρὸς παρακώλυσιν ἀποβιάσεως τουρκικοῦ στρατοῦ.

— Ἡ σκία τοῦ Κανάρη καὶ τοῦ Μιαούλη σὲ συνοδεύουν, τοῦ εἶπεν ὁ Βασιλεῖς σφίγγων τὴν χεῖρα τοῦ πολυτίμου υἱοῦ του.

Οἱ πρίγκηψ Γεώργιος ἐδάκρυσε καὶ ἀνέμεινε τὰς διατάξεις τοῦ Βασιλέως.

Αἱ διατάξεις τοῦ Βασιλέως ἦσαν προφορικαί. Ἐγγράφους διατάξεις παρ' οὐδενὸς ἔλαβεν ὁ πρίγκηψ Γεώργιος.

— Σὺ δίδω πλήρη αὐτοβουλία! ἦσαν αἱ τελευταῖαι λέξεις τοῦ Βασιλέως.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρίγκηψ Γεώργιος, ἐπιβὰς ἀνακτορικῆς ἀμάξης, μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν καὶ ὠμίλησε μετὰ τοῦ κ. Λεβίδου, κατόπιν δ' ἐπιστρέψε πάλιν εἰς τὰ Ἀνακτόρα. Κατεργόμενον τὸ ὑπουργεῖον 400 Κρητικὴς περίπου ἀνευφήνησαν τὸν πρίγκηπα, ζητωκραυγάζοντες: — Ζήτω ἡ Ἑνώσις! — Ζήτω ὁ πρίγκηψ Γεώργιος!

Τὰ τορπιλικὰ σκάφη, ἅτινα διατάχθησαν νὰ εἶνε ἑτοιμα πρὸς ἀπόπλουν ὀλίγον πρὸ τοῦ μεσονυκτίου, ἦσαν ἐξ, τὰ παραγγελλέντα ἐν Γερμανίᾳ. Ἐπὶ τοῦ ὕπ' ἀριθ. 12 ἐπιβεβασθὴ ὁ πρίγκηψ Γεώργιος, ὡφσας τὸ σῆμα τοῦ Μοιράρχου. Τὸν τορπιλικὸν στόλον ἠκολούθησαν ἡ «Σφακτηρία» ὑπὸ τὸν κ. Βουδούρη, μέλλουσα νὰ συνοδεύσῃ τὸν πρίγκηπα μέχρι Κυθήρων. Σήμερον ἀναχωρεῖ πρὸν συνάντησιν τῶν τορπιλικῶν τὸ πολεμικὸν «Κανάρης» κυβερνῶμενον ὑπὸ τοῦ κ. Φόρου, ὑπασπιστοῦ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ναυστάθμου.

Ἀπὸ τῆς ὁδοῦς ἐσπερινῆς ὥρας ἄπειρον πληθος ἄρχισε νὰ συναθροίζεται ἐξωθεν τῶν Ἀνακτόρων, ζητωκραυγάζον ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης.

Ἐντὸς τῶν Ἀνακτόρων ἐτελείτο κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ὡραν 9ην, δοξολογία ἐν τῷ ναυθῶν ὑπὲρ εὐδωσίας τοῦ ἐθνικοῦ σκοποῦ. Οἱ σὺ. Μητροπολίτης κ. Προκόπιος ἐψάλλεν εὐχὴν, ἐνθ' ἡ Βασιλισσα, ἡ πρίγκηπισσα Μαρία, ἡ πρίγκηπισσα Σοφία, καὶ αἱ κυραὶ τῶν Τιμῶν ἐσπόγγον τοὺς ὀφθαλμούς των. Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας ὁ πρίγκηψ Γεώργιος ἡσπασθὴ τὴν χεῖρα τοῦ Μητροπολίτου, ὅστις τὸν ἠλόγησε κλαίων, ἀπεχαιρέτισε δὲ συγκινητικῶς τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας μέλη.

Ἡδὴ ἐξέρχεται ὁ Βασιλεὺς πρώτος. Οἱ ὀρθαλμοὶ του εἶνε ὑγροί, μετὰ πολλοὺ δὲ κόπου προσπαθεῖ ν' ἀποκρύψῃ τὴν κατέχουσιν αὐτὸν συγκίνησιν. Ὅπισθεν τοῦ Βασιλέως βαίνει ὁ Διάδοχος ἐν μικρᾷ στολῇ. Μετ' αὐτόν, ἰδοὺ προβάλλει ὁ πρίγκηψ Γεώργιος. Οἱ ἐν τοῖς διαδρόμοις τῶν Ἀνακτόρων πολῖται πάσης τάξεως ὁρμῶν καὶ ἀσπάζονται τὴν χεῖρα τοῦ πρίγκηπου. Αἱ ζητωκραυγαὶ ἀντήχουν παρατεταμέναι.

Τὴν βασιλικὴν ἀμάξαν πολιορκεῖ τὸ συνθεῶμενον ἔξωθεν τῶν Ἀνακτόρων πλθος, προχωρεῖ δὲ αὐτὴ βραδέως εἰς τὸν σταθμὸν Ὀμονοίας. Ἡ ἀμάξα προχωρεῖ. Πολλοὶ νεῖοι ἀναρριχῶνται ἐπ' αὐτῆς, χιλιάδες δὲ κόσμου τὴν παρακολουθοῦν μέχρι τοῦ σταθμοῦ, ὅπου ἔπαιον πληθος κόσμου ἔχει καταλάβει τὴν ὁδὸν καὶ τὴν πλατεῖαν τῆς Ὀμονοίας. Οἱ Βασιλεῖς εἰσέρχονται εἰς τὸν σιδηρόδρομον. Τὸ πλθος ἄνευ εἰσιτηρίων εἰσέρμα καὶ μετ' ὀλίγον εἰς ἑκάστον βαγόνιον εὐρίσκονται ἑκατοντάδες ἀνθρώπων, μόλις δύναμένων ν' ἀναπνεύσῃ. Ὑπὸ τοὺς θόλους τοὺς ὑπογείους τῆς σήραγγος ἀκούονται ψαλλόμενα ᾠδα πατριωτικὰ. Ὁ ὤμιος πρὸς τὴν Ἑλευθερίαν τοῦ ἀθανάτου Σολωμοῦ συγκινεῖ διὰ μυριοστὴν ἔτι φράξιν τῆς καρδίας ὅλων.

Καὶ τραγουδοῦν οἱ φοιτηταί, οἱ ἐνδοιαστέες, αἱ κυραὶ, οἱ γέροντες, τὰ παιδιὰ, ὅλοι-ὅλοι μετὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. Ἡ συγκίνησις εἶνε ἀνωτέρα πάσης περιγραφῆς.

Εἰς τὸ Μοναστηράκι τὸ τραῖνον σταματεῖ. Οἱ Βασιλεῖς, χωρὶς τὸ πλθος νὰ ἐννοήσῃ τίποτε, ἐξέρχεται τῆς ἀμαξοστοιχείας καὶ ἐπανερχεῖται ἐπ' ἀμάξης εἰς τὰ Ἀνακτόρα. Νέος ἀποχωρισμός. Νέα συγκίνησις. Οἱ Βασιλεῖς σφίγγει σιωπηλῶς τὴν χεῖρα τοῦ πρίγκηπου. Μετὰ πέντε λεπτά ἡ ἀμαξοστοιχία διέρχεται πρὸς τὸ Φαλήρον, αἱ δ' ἄρματα ἄκτινες τῆς κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἐπιταραινόμενης σελήνης φωτίζουσι μεγαλοπρεπῶς τὴν θάλασσαν.

Εἰς τὸν σιδηρόδρομον ἐσταθμὸν Πειραιῶς ἀνεμένετο ὑπὸ πολλοῦ πλθους ἡ βασιλικὴ ἀμαξοστοιχία.

Ἡμεῖς τὴν ἐμφανίσει τῆς, ὅλοι ἐκρήγγυνται εἰς ἀτελεύτητος ζητωκραυγὰς.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ

Δι' ἐθνικὰ ἀνάγκαι ἡγάγασαν τὴν ἐθνικὴν ἐταιρίαν νὰ προβῇ.—Τὰ φανερά κέντρα.—Ἐκκλησίαι δι' ἐράνου.—Πρέπει ὅλοι οἱ Ἕλληνες νὰ σπεύσουν.—Οὐδεὶς ὀφείλει νὰ ὀλιωρήσῃ.

Ε. Ε.

Ἀρ. Πρ. 331

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30ῃ Ἰανουαρίου 1897.

Οἱ Ἡρόδοτος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐφ. «Φ. τῆς Ἡπείρου» Ἐργαῖα

Αἱ ὑπηρεσίαι, αἱ δὲ τύπος μέχρι τοῦδε παρέσχεν εἰς τὴν Ἑθνικὴν ἐταιρίαν, παρέχουσιν ἡμῖν τὸ θάρρος νὰ παρακαλέσωμεν ἡμᾶς, ὅπως δημοσιεύσῃτε ἐν τῷ αὐριανῷ ἡμῶν φύλλῳ τὴν στελλομένην ἐγκύκλιον. Ἡ ἀπλὴ αὕτης δημοσίευσίς μετὰ τὴν προθυμίαν, ἣν ἐπέδειξε μέχρι τοῦδε ὁ τύπος περὶ πάντα τ' ἀφορῶντας εἰς τὴν ἐταιρίαν, θεωρεῖται παρ' ἡμῶν ἥδη ὡς γεγονός τετελεσμένον, προστιθέμενον εἰς τὰς ἡδὴ ὑποχρεώσεις ἡμῶν πρὸς τὸν τύπον. Ἀλλ' ἐκείνο τὸ ὅποιον παρακαλοῦμεν εἶναι νὰ ἐπιληφθῇ μετὰ τοῦ χαρακτηριζόντος ἡμᾶς ἐθνικοῦ ζήλου καὶ τῆς πρὸς τὴν ἐταιρίαν ἐπιεικείας ἀγάπης, μετὰ ἰδιαίτης ὁλοκαρδίας, τῆς ὑποστηρίξεως πλείονος τῆς ἡμετέρας ὥρας ἐπὶ τῷ Κρητικῷ ζητήματι. Μετὰ μεσημβρίαν ἐπισκέψαντες τὸν κ. πρωτοπυργὸν ὁδιστετραμμένον τῆς Ἀγγλίας κ. Ἐγερτον καὶ ὁδιστετραμμένον τῆς Αὐστρίας κ. Τζέχεν. Ἡ ἐπίσκεψις ἀμφοτέρων τῶν ξένων διπλωματῶν ἀπέβλεπε τὸ Κρητικὸν ζήτημα καὶ τὰς ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Πλὴν τῶν ἡδὴ δηλωθέντων φανερῶν κέντρων καὶ τραπέζων πρὸς ἀποδοχὴν ἐράνων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὁρίζει ἐν Ἀθήναις φανερὸν κεντρικὴν ἐπιτροπὴν αὐτῆς ἐκ τῶν κ. κ. Σπυριδωνοῦ Π. Ἀραβαντινοῦ, Δημητρίου Βικέλα, Κωνσταντίνου Ἐπλεν, Σπυριδωνοῦ Εὐλαμπίου, Ἀντωνίου Καλέργη, Πέτρου Καλλιγῆ, Παντελῆ Καρυδιᾶ, Ἀλεξάνδρου Κ. Μαύρου, Μιχαὴλ Μελά, Κωνσταντίνου Ν. Παπαμιχαλοπούλου, Παντῆ Α. Ράλλη, Ἀθανῶς Ρομάνου, Διονυσίου Στεφάνου καὶ Κωνσταντίνου Τοπάλη, καὶ ἐντέλλεται εἰς αὐτοὺς νὰ ἀπυθύνωνται ἐκκλησίαν καὶ δέχονται τὰς ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ὑπὲρ τοῦ ἔργου ἐισφοράς.

Κατ' ἐντολὴν τῆς ἀνωτάτης ἀρχῆς τῆς Ἑθνικῆς Ἐταιρίας, ποιούμεθα ἐκκλησίαν εἰς τὴν φιλοπονήν των Ἑλλήνων καὶ τὸ αἰσθητικὸν πανοῦ φίλου τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ προδιδόμενον εἰς συλλογὴν ἐράνων.

Οἱ ἔρανοι ἀποστέλλονται εἰς τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν καὶ τὰ ἐν τῇ ἐσωτερικῇ καὶ ἐξωτερικῇ ὑποκαταστήματα αὐτῆς, εἰς τὴν Τράπεζαν Βαλκανίων, Μαύρου καὶ Σας καὶ τὴν Τράπεζαν Π. Ν. Καρυδιᾶ καὶ Σας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30ῃ Ἰανουαρίου 1897

Οἱ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπείας

Μ. Μελάς

Τὰ μέλη

Σ. Ἀραβαντινός, Δ. Βικέλας, Κ. Ἐπλερ, Σ. Εὐλαμπιος, Α. Καλέργης, Π. Καλλιγῆς, Π. Καρυδιᾶς, Α. Μαύρος, Κ. Παπαμιχαλόπουλος, Α. Ράλλης, Α. Ρομάνος, Δ. Στεφάνου, Κ. Τοπάλης.

ΤΑ ΘΩΡΗΚΤΑ

Κατάπλους Ὑδρας.—Χαιρετισμοὶ τῶν σημαίων.—Αἱ ἐκτωκραυγαὶ τῶν ναυτῶν.—Ἡ Ἑλληνικὴ σημαία ἐν τῷ φρονίῳ

Εἰσελθούσα ἡ «Υδρα» εἰς τὸν ὅμιον τῶν Χανίων περὶ τὴν 3ην πρωϊνὴν ὥραν τῆς Κυριακῆς, ἐχαιρέτισε κατὰ σειράν τὰς σημαίας τῶν ξένων πλοίων, ἀντιχαιρετισθεῖσα ὑπ' αὐτῶν. Τὴν τουρκικὴν σημαίαν ὡς δὲν τὴν ἐχαιρέτισεν. Ἐν συμβουλίῳ μετὰ τοῦ Ἀγγλοῦ κυβερνήτου κ. Ράινκε ἐξέφρασαν ὑπόνοιαν μήπως χαιρετισθεῖται τῆς τουρκικῆς σημαίας δὲν ἀντιχαιρετισθῇ ὑπὸ τοῦ φρουρίου τῶν Χανίων ἡ Ἑλληνική. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ μοίραρχος ἐδήλωσε πρὸς τὸν Ἀγγλον εἰς ποῖαν θέσιν θὰ εὐρεθῇ τὸ θωρηκτόν «Υδρα» καὶ δὲν θὰ δυνηθῇ παρὰ νὰ προβῇ εἰς διαβήματα ἱκανοποιήσεως. Οἱ κυβερνήτης τοῦ ἀγγλικοῦ θωρηκτοῦ διε-

βεβαίωσε τὸν κ. Ράινκε, ὅτι τὸ φρούριον τῶν Χανίων θ' ἀντιχαιρετίσῃ, ἐν ἐναντίᾳ ὅμως περιπτώσει, ἐὰν αἱ ὑπόνοιαι τοῦ Ἑλλήνου μοίραρχου ἀποδειχθῶσιν ἀληθεῖς, τότε πλήρως ἐλευθερία θὰ δοθῇ εἰς τὸ ἑλληνικὸν θωρηκτόν νὰ ζητήσῃ τὴν ἀρκούσαν ἱκανοποίησιν. Μὲ τὴν δοθείσαν αὐτῇ τὴν ὑπόθεσιν ἐξ ὅλας ὥρας ἀπὸ τοῦ κατάπλου τῆς, ἦτοι τὴν 3ην μεσημεσημβρινήν, ἡ «Υδρα» ἐχαιρέτισε τὴν τουρκικὴν σημαίαν. Ἀμέσως δὲ ὑψώθη ἐπὶ τῶν ἐπαλξεων τῶν Χανίων καὶ ἡ ἑλληνικὴ σημαία καὶ ἐχαιρετίσθη διὰ τῶν νενομισμένων κανονισμοῦν ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ πυροβολείου. Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐνυψώσεως τῆς ἑλληνικῆς σημαίας ἀπὸ τοῦ φρουρίου, αἱ ναῦται ἐπὶ τῶν καταστρώματός τῆς «Υδρας» ἀπεκαλύφθησαν, πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν, ὑπὸ ἀκραγῆτος ἐνθουσιασμοῦ καταληφθέντες, ἐξητωκραύχον. Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, τηλεγραφοῦσι, τὰ τηλεσκοπία, ὅλων τῶν ξένων πλοίων περιέργων, εἶχον στραφῇ πρὸς τὴν «Υδραν». Τὰ ξένα πλοῖα καὶ ἐκ τῶν προτέρων προεάντευσαν τὰς ζητωκραυγὰς.

— Προχθὲς ὀλίγον πρὸ τῆς μεσημβρίας ἐπεσκέψθησαν τὸν κ. πρωτοπυργὸν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὁ πρεσβυτὴς τῆς Τουρκίας Ἀσὴμ βέης, συνοδιεχθεὶς μετ' αὐτοῦ πλείονος τῆς ἡμετέρας ὥρας ἐπὶ τῷ Κρητικῷ ζητήματι. Μετὰ μεσημβρίαν ἐπισκέψθησαν τὸν κ. πρωτοπυργὸν ὁδιστετραμμένον τῆς Ἀγγλίας κ. Ἐγερτον καὶ ὁδιστετραμμένον τῆς Αὐστρίας κ. Τζέχεν. Ἡ ἐπίσκεψις ἀμφοτέρων τῶν ξένων διπλωματῶν ἀπέβλεπε τὸ Κρητικὸν ζήτημα καὶ τὰς ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως.

ΕΚ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ, εἰς τὰς ὁποίας παρέχουμεν ἀνεπιφύλακτον πίστιν, βεβαιώμεθα, ὅτι, καίτοι ἡ ἀτομικὴ γνώμη τῶν ἐνταῦθα πρεσβευτῶν δὲν ἐξεδηλώθη δυσμενῆς ὡς πρὸς τὸ μέτρον τὸ ὅποιον ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις μας διὰ τῆς ἀποστολῆς πολεμικῶν πλοίων εἰς τὴν Κρήτην, ἐν τούτοις Κυβερνήσεις τινὲς μολὶς ἀνεκινώθη εἰς αὐτὰς τὸ γεγονός τοῦτο, ἐξέφρασαν τὴν ἀπορίαν των, διὰτὶ ἀνάμειχθῇ ἡ Ἑλλὰς εἰς ὑπόθεσιν, τὴν διεύθυνσιν τῆς ὁποίας εἶχον αὐταὶ ἀναλάβει. Οὐδαμῶς ὅμως ἐντολὴν ἔδωκαν εἰς τοὺς ἐνταῦθα διπλωματικούς των ἀντιπροσώπους, ὅπως διαμαρτυρηθῶσιν ἐξ ὀνόματός των κατὰ τῆς ἐνεργείας ταύτης. Παρὰ ταῦτα πάντα πιστεύεται, ὅτι αἱ ἐνεργείαι τοῦ Βασιλέως, ὅστις ἐργάζεται ἐπὶ το

πάσης αποβάσεως τουρκικού στρατού εις Κρήτην, πρηγυγέθη επίσης, ίνα περιφρουρήσῃ τὰ καταπλεύσαντα πολεμικά πλοία μας διὰ παντός μέσου.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφάσισεν ὅπως καλέσῃ χάριν τῶν προσεχῶν γυμνασίων μίαν ἐτι ἡλικίαν ἐφείδων ἥτοι τὴν σειράν τῶν ὑποχρέων τοῦ 1894. Εἰς τὸ μέτρον τοῦτο προέβη τὸ ὑπουργεῖον διότι ἡ κληθεῖσα ἡλικία, κατὰ τὰς συγκεντρωθείσας πληροφορίες δὲν θὰ παράσχῃ ἢ ὀκτακισχίλιους μόνον ἄνδρας.

— Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ὁ βουλευτὴς Κυθήρων κ. Στάης ἐπέβαλεν εἰς τὴν βουλὴν πρότασιν ὑπογεγραμμένην καὶ ὑπὸ τριακονταπέντε ἄλλων βουλευτῶν ὅπως ἡ βουλὴ συνεδριάσῃ μυστικῶς ἐπὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος καὶ τῶν ἄλλων ἐθνικῶν ζητημάτων. Μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης ἡ βουλὴ ἀπέρριψεν αὐτὴν διὰ ψήφων 102 κατὰ 51.

Ἀνεκφραστον ἀγαλλίασιν ἀληθῶς αἰσθάνεται ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» καὶ μετ' αὐτῆς πᾶς Ἡπειρώτης, ὅταν οἱ Ἡπειρώται ἐν τῇ ξενίᾳ τιμῶσι τὴν φίλην Πατρίδα διὰ τῆς ἐντίμου προόδου ἐν ταῖς ἐπαγγέλμασι αὐτῶν Μανθάνομεν αἰφνης ὅτι ὁ κ. Δημ. Μουτσόπουλος, ἀφανὴς προτέρων Ἡπειρώτης, ἀπέκτησε πρῶταν τινὰ περιλαμβρὸν ἀξίωμα, ὡς μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς πλουσιωτάτης Ἑλληνικῆς Κοινότητος. Ἀλεξανδρίας, χάρις εἰς τὴν εὐτυχὴ ἐκλογὴν τοῦ ἐξοχ. Ἡπειρώτου Γ. Ἀδερῶφ, προέδρου αὐτῆς, παρακαθήμενος ἐν ταῖς συνεδριάσεσιν αὐτῆς μετὰ βαθυπλότων ὁμογενῶν Ζερβουδάκη, Ἀντωνιάκη, Μπενάκη, Γουστίου κλπ. Ἡ νέα δὲ αὕτη κοινωνικὴ θέσις ἠνέωξε νέους ὁρίζοντας εἰς οὓς τὸ Ἡπειρωτικὸν ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα τοῦ κ. Μουτσόπουλου ἀνεδείχθη ἐν ὅλῃ τῇ λαμπρότητι· καὶ ἰδοὺ οὗτος ἀλευρέμπορος ἐκ τῶν πρῶτων τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ ἰδοὺ μετέπειτα ὁ μόνος ἀντιπρόσωπος τῶν μεγαλητέρων Εὐρωπαϊκῶν οἰκῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συνεταιρισθεὶς μετὰ Εὐρωπαϊοῦ γλωσσομαθοῦς, προσεχῶς δὲ θέλομεν δημοσιεύσει τὰς ἀγγελίας τῆς νέας ἐπιχειρήσεως. Οὐχ ἤττον μετ' ἴσης εὐχαριστήσεως μανθάνομεν ὅτι ἐκεῖ που παρὰ τὸ παλαιὸν τελωνεῖον Ἀλεξανδρείας, ἐνθα πρὸ δεκάδων ἐτῶν εἶνε καθιδρυμένον ἀρτοποιεῖον, καὶ βιομηχανικὸν κατὰστημα γαλέττας τοῦ μακαρίτου Λογοθέτη, ἀθρόβως μὲν ἐργάζονται αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔργον, ἀλλ' ἐντίμως καὶ οὐδοκίμως οἱ, ὡς ἄλλοι Διόσκουροι, ἀδελφοὶ Ἀλέξης καὶ Μάνθος Λογοθέτης. Πλὴν ἄλλὰ φύσει ἐπιχειρηματίαι καὶ ρηξικέλευθοι πνεῦμα ἔχοντες, ὁρεγόμενοι εὐρυτέρας ἐπιχειρήσεως ἀνέλαβον τὴν προμήθειαν τῆς γαλέττας καὶ ἄρτου ὅλων σχεδὸν τῶν εὐρωπαϊκῶν στόλων οἵτινες κατακλύζουσι συνήθως τὸν λιμένα Ἀλεξανδρείας, ἰδία δὲ τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ πλείστον ἐμπορικῶν πλοίων, δι' ἃ ἀπαιτεῖται κολοσσία ἐργασία καὶ γενναία δαπάνη. Ἡ παραδειγματικὴ ἀμοιβαὶ ἀγάπη καὶ ὁμόνοια τῶν δύο τούτων ἐγχρίτων Ἡπειρωτῶν, νεαρῶν ἄλλως, ὑπόσχονται μέλλον, ἐφ' ᾧ θὰ ὑπερβανέωνται οἱ ἐν Ἀλεξανδρίᾳ Ἡπειρώται, ἀφ' οὗτο μάλιστα ἐσχάτως ὁ πρεσβύτερος κ. Ἀλέξιος Λογοθέτης, ὁ γνωστός ἐν Ἀλεξανδρίᾳ ἐπὶ ἐξοχῇ ἐμπορικῇ ὑπόληψι προσέλαβεν ὡς συνεταιρὸν τὸν συμπαθεστάτον ἀδελφόν του κ. Μάνθον, οὗ τοὺς εὐτυχεῖς γάμους μετὰ κόρης τῆς ἐγκρίτου οἰκογενείας ἐκ Βησάνης ἠγγεilaμεν ἐγκαίρως. Ἀληθῶς οὐ μόνον εἶναι τιμὴ διὰ τὴν αὐτὴν μας πατρίδα ὅταν τὰ τέκνα τῆς εἰς τὴν ξενίαν ὑπερφάνως φέρουσι τὸ ὄνομα αὐτῆς ἀλλ' εἶναι καὶ μίᾳ γλυκίᾳ παρηγορίᾳ διὰ τοὺς ξενιτευμένους, οἵτινες τὸν ἐκούσιον ἢ ἀκούσιον ἀποχωρισμὸν ἀπὸ ἐκείνης καὶ τῶν φιλιτάτων τῶν μετριάζουσι κάπως διὰ ζηλευτῆς κοινωνικῆς ἀποκαταστάσεως.

— Ἐν μέσῳ εὐχῶν φίλων καὶ πατριωτῶν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐν Ἀρτῇ οἱ γάμοι τοῦ ἐν Λευκάδι ἐμπόρου κ. Δ. Μήτσου μετὰ τῆς Ἰω. ἀννίτιδος δεσποινίδος Ἐλένης Σ. Κασούμπη. Εἰς τὸ εὐάριστον ζεῦγος εὐχόμεθα βίον εὐδαίμονα, ἀνέφελον καὶ εὐτεχνίαν.

— Ἐν Καπεσόβῳ ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Σ. Χ. Βουγᾶ μετὰ τῆς Ἀσπασίας Χο. Βαρτζόκα. — Ἐν Γραμμένῳ ἐτελεεῦθησαν ὁ σεβαστὸς γέρον Κωνστ. Γούδας ἐκ τῶν προκρίτων τῆς κοινότητος.

— Ἀφίκετο ἐκ Πογδοριάννης ἡ σύζυγος τοῦ κ. Ι. Πετσοπούλου — Ἀφίκετο ἐκ Σμύρνης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Τσαρκοβίستان ὁ κ. Β. Ντέτσιαι.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀργυροκάστρου οἱ κ. Π. Γκέργκης, Χρ. Διολιομάνης καὶ Π. Ζωτιδης, μεταβαίνοντες εἰς Ρωμανίαν ὅπως παραλάβωσι τὴν περιουσίαν τοῦ αὐτοῦ ἀποβιώσαντος Ἀλεξίου Γκέργκη.

— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα διήλθεν ἐντεῦθεν ἐκ Μακεδονίας προσερχόμενος ὅπου εἶχε μεταβῆ χάριν ὑποθέσεών του ὁ κ. Ἰω. Χαρίτος καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Πάτρας.

— Ἀφίκετο εἰς Πογδοριάννης ὁ κ. Χρ. Σούλτας ἀρτοποιός.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν πυρκαϊὰ ἐκραγεῖσα εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀδριανοῦ ἀρτοποιεῖον τοῦ κ. Χρ. Πετσανῶ ἀπετέφρωσεν αὐτοῦ προσενῆσαν μεγάλας ζημίας.

— Ἀφίκετο ἐκ Κερκύρας ὁ νομάρχης κ. Μ. Δουρούτης, ἐκ Κύμης δὲ ὁ βουλευτὴς κ. Ἰω. Στεφάνου.

— Ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Χ. Χρηστοδασίλης — Ἀφίκετο ἐξ Αἰγύπτου μεταβαίνων εἰς Πρέβεζαν ὁ κ. Βρεκόσης.

— Μετὰ χαρᾶς ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ πάτερ Παπαφώτιος Πάντος ἐκ Σωτήρας τοῦ Ἀργυροκάστρου πλὴν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ὡς ἐφημέριος τοῦ ἐν Ἀθήναις ναοῦ τῶν Ἀγίων Θεοδώρων φοιτῶν καὶ ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ Ριζαρείῳ σχολῇ καὶ διακούων τῶν ἐν αὐτῇ μαθημάτων ἀποπεράτει κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὰς θεολογικὰς αὐτοῦ σπουδὰς. Ὡς ἔθος δὲ προχθὲς τῇ ἐορτῇ τοῦ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἐξεφώνησεν ἐν τῷ ναῷ τῆς Σχολῆς τὸν πρῶτον αὐτοῦ λόγον σχετικὸν πρὸς τὴν ἐορτὴν διδασκτικὸν, μεσῶν ἐννοιῶν καὶ θεολογικῶν ρημάτων. Ἐπαινοῦντες τὴν φιλοπονίαν ταύτην τοῦ πάτερ Φωτίου, εὐχόμεθα αὐτῷ ἐκ καρδίας τὰ βέλτιστα καὶ ἀνοδὸν εἰς ὑψηλότερα ἀξιώματα.

— Ἐπιβάται ἐλθόντες ἐκ Κρήτης βεβαιοῦσιν ὅτι ἅπαντες σχεδὸν οἱ ἐν Χανίοις Ἡπειρώται ἀρτοποιοὶ κατεστράφησαν, τινὲς δὲ καὶ ἔπεσαν θύματα τῆς ματίας τῶν Τούρκων. Ὁ ἐκ Βητσάνης Χρ. Κωτσάκης μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐκάθη ἐντὸς τοῦ καταστήματός του εἰς τὸ ὅποιον οἱ Τούρκοι εἶχον θέσει πῦρ. Λέγεται ὅτι καὶ ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου Φωτο-Γιάννης ἐφονεύθη, ἀλλ' ἄλλοι βεβαιοῦσιν ὅτι οὗτος σωθεὶς ἔφυγεν εἰς Κύθηρα.

— Προσέτι ἐφονεύθησαν ἐν Χανίοις οἱ Μπατούλιας καὶ Ραζῆς ἐκ Βητσάνης, Μακρυγιάννης ἐκ Σωπικῆς, Δ. Γιάννης ἐκ Ζυροβίνης, Βλεσιδης ἐκ Κάτω Ραβενίων ὡς καὶ οἱ Καλαμίτης καὶ Μαγκαθέσας.

— Τὸ ἐν Πειραιεὶ ἐπὶ τῆς πλατείας Τζελέπῃ ἐξοδουχοῦν τῆς «Ἡπείρου» παρέχει πᾶσαν εὐκολίαν εἰς τοὺς ἐκ Πειραιῶς διερχομένους Ἡπειρώτας.

— Ἐνεκα τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων παραλείπομεν τὴν δημοσίευσιν πολλῶν Ἡπειρωτικῶν ἀλληλογραφῶν αἵτινες διαπραγματεύονται ζητήματα, τὰ ὅποια δὲν ἔχουν ἀμεσον ἐνδιαφέρον. Τοῦτο δὲ πρῶτο μὲν ἰδίᾳ χάριν τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομητῶν, οἵτινες δὲν εἶνε δυνατόν ἐξ ἄλλων ἐφημερίδων νὰ λάβωσιν γνῶσιν τῆς ἐθνικῆς κινήσεως.

ΛΟΓΟΣ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΤΗ: 25ῃ ΔΕΚΕΒΡΙΟΥ
ΕΝ Τῷ ΝΑῷ ΤΗΣ ΕΚΚΛ. ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ
ΥΠΟ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ ΑΥΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΒΟΡΟΠΟΥΛΟΥ

(Ἐκ τοῦ Ζαγορίου τῆς Ἡπείρου).

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε προηγ. φύλλον.)

Σήμερον λοιπὸν γεννᾶται ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου καὶ ἡ ἀφρονία τῶν ἀγαθῶν ἐπέρχεται. «Χριστὸς γεννᾶται· δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν· ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς· ὑψώθητε. » Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ καὶ εὐφροσύνη· ἀνυμνήσατε λαοὶ ὅτι δεδοχᾶσται. »

Γεννᾶται ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου καὶ τὰ πάθη ὑποχωροῦσιν. Γεννᾶται ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου καὶ ὁ δεσποτισμὸς ἐξαφανίζεται. Γεννᾶται ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου καὶ ἡ εἰδωλολατρεία καταπίπτει. Χριστὸς γεννᾶται, — δοξᾶ ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Χριστὸς γεννᾶται, — καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. Χριστὸς γεννᾶται, — ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Τὸ φῶς τὸ ἀταίετον σήμερον ἐν τῷ σμικρῷ τῆς Βηθλεὲμ σπηλαίῳ ἐπιλάμπει πανταχοῦ καὶ φωτίζει πάντας. Δικαίως ἄρα καὶ πρεπόντως ὁ προφήτης λέγει πρὸς τὸ ταπεινὸν τῆς Βηθλεὲμ χωρίον. «Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐἰλαχίστη εἰ ἐν τοῖς ἡγεμοῖν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν πλοῦν μου τὸν Ἰσραὴλ. » (Ματθ. 6'. 6).

Ἄνευ τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος ἡ ἀνθρωπότης θὰ παρίστα τὸ οἰκτρὸν ἐκεῖνο θέαμα, ὅπερ καὶ νῦν ἐτι παρίστα ἡ κοινωνία τῶν λαῶν τῶν ἐκτὸς τοῦ χριστιανισμοῦ. Ὁ βαρὺς τῆς δουλείας ζυγὸς θὰ ἐπικαθῇ ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῆς ἀνθρωπότητος. Οἱ δοῦλοι θὰ ἐστεροῦντο παντὸς ἀνθρωπίνου δικαιώματος καὶ θὰ ἦσαν ἐκτεθειμένοι εἰς τὴν σκληρότητα τῶν δεσποτῶν αὐτῶν. Οἱ ἀνθρώποι θὰ εὕρισκον τέρψιν εἰς θεάματα, ἐν οἷς ἀνθρώπινα πλάσματα καταπαράσσοντο ὑπὸ ἀγρίων θηρίων. Ἡ ὥραία καὶ εὐγενὴς λέξις τῆς φιλανθρωπίας οὐδαμῶς θὰ ἀνεφάνετο, πλήρης δὲ ἀδιαφορία καὶ ἀσπλαγχνία θὰ ἐπικράτει ἐπὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ δυστυχεῖς. Νῦν δὲ διὰ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον ἡ ἀνθρωπότης ἐχειραφετήθη, καὶ τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ἀπελευθερωθὲν ἐκ τῶν δεσμῶν τῆς τυραννίας, ἀνῆλθεν εἰς τὰ οὐράνια τῆς ἀληθείας προόδου ὕψη, ἐφ' ἣ σερμύνεται ὁ ἀνθρώπος καὶ δι' ἣς μέγιστα ἀπεργάζεται τῇ ἀνθρωπότητι ἀγαθὰ. Διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον καταργεῖται ἡ δουλεία καὶ κη-

ρῶσεται ἡ ἀδελφικὴ ἰσότης, ἐν ἣ τὰ αὐτὰ ἀπονέμονται καθήκοντα καὶ δικαιώματα πρὸς τὸν κύριον καὶ τὸν δοῦλον. Διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐνῶνται οἱ ἀνθρώποι παντὸς γένους καὶ πάσης ἐθνικότητος καὶ ἀποτελοῦσι μίαν χριστιανικὴν κοινότητα. «Ἐν τῷ Χριστιανισμῷ οὐκ ἔστι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλληνας· οὐκ ἔστι δοῦλοι, οὐδὲ ἐλεύθεροι· οὐκ ἔστι ἄρσεν καὶ θῆλυ· ἀλλὰ πάντες ἐν ἑσμέν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Γαλ. γ' 28).

Οἱ διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναγεννηθέντες καὶ πιστὴν εἰς αὐτὸν ὁμολογήσαντες, τείνουσι πρὸς ἀλλήλους τὰς χεῖρας καὶ πρὸς τὸν Σωτῆρα ἀποβλέποντες ἀποθηήσκουσιν ὑπὲρ ἀλλήλων, ὡς ἀπέθανεν αὐτὸς ὁ Σωτὴρ ὑπὲρ τῶν φίλων Αὐτοῦ (Ἰωάν. ιε'. Β.). «Ὅ,τι δὲ πρὸ πάντων μετέβλεπε τὴν ὄψιν τῆς κοινωνίας καὶ ἀνεκκίνησεν αὐτὴν καὶ ἀνέπλασεν, εἶναι ἡ ἀγάπη, ἣν ἡ ἐσαρκωθεῖσα ἄπειρος ἀγάπη, ὁ ἐν φάτνῃ γεννηθεὶς, ἐξῆλπωσεν εἰς τὸν κόσμον· ἡ ἀγάπη, ἣτις εἶναι ὁ κυριώτατος μοχλὸς παντὸς εὐγενοῦς καὶ γενναίου ἢ βάσις καὶ τὸ θεμέλιον πάσης ἡθικῆς καὶ πνευματικῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως. Ἐκ τῆς ἀγάπης ταύτης προέρχεται ἡ δύναμις πρὸς πᾶσαν ἡθικὴν καὶ πνευματικὴν ζωὴν. Ἐκ τῆς ἀγάπης ταύτης ἀπέρρευσαν πάντα τὰ φιλανθρωπικά καὶ κοινωφελῆ ἐκεῖνα ἰδρύματα, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὸ ἀληθὲς κόσμημα τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἀναδεικνύουσι τὴν θρησκείαν ἡμῶν θρησκείαν τῆς ἀγάπης, θρησκείαν τῆς ἀνθρωπότητος. Ὑπὸ τοῦ χριστιανικοῦ αἰσθηματος τῆς ἀγάπης καταφλεγόμενοι καὶ οἱ αἰοίδιμοι ἀδελφοὶ Ριζάραι, Μάνθος καὶ Γεώργιος τέκνα κλεινὰ τῆς Εὐάνδρου καὶ φιλομούσου Ἡπείρου, ἔδρυσαν τὸ ἱερὸν τοῦτο καὶ κοινωφελὲς εἰς πᾶσαν τὴν τε δούλην καὶ ἐλευθέραν Ἑλλάδα ἱδρυμα, τοῦ ὁποίου καὶ ἡμεῖς εὐγνώμονες τρόφιμοι τυγχάνομεν.

Δεῦτε τοίνυν, Σεβαστὴ δημήγυρις, ἀνέλθωμεν καὶ ἡμεῖς νοερῶς εἰς τὴν Βηθλεὲμ, μετὰ μάγων προσκυνήσωμεν, μετὰ ποιμένων δοξάσωμεν τὸν φωτίσαντα, τὸν ἀνακαινίσαντα καὶ τὸν πάντα τὰ ἀγαθὰ ἡμῖν χαρισάμενον. Ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλοῦσοι καὶ πένητες, πρεσβύτες μετὰ νεωτέρων, πάντες ὁμοῦ εὐφρανθῶμεν ἐπὶ τῇ Γεννῇσει τοῦ Σωτῆρος καὶ πανηγυρίσωμεν φαιδρῶς τὴν χαρμόσυνον ταύτην ἐορτὴν ψάλλοντες μετὰ τῶν ἀγγέλων «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Γένοιτο.

ΕΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ μέχρι προσεχούς Σιβρίου 1897· καὶ ὀφείλουσι οἱ αἰτούντες ἐγγραφῶς συνδρομεῖν νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὅποιον ἀπὸ πενταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ ἔχοντες νὰ ἀνακοινώσωσι τί ἐπέγινεν πρὸς τὸν κ. Γεώργιον Δ. Ἀντώνη ἐκ Σουλίου ὡς διευθύνει τὰς ἐπιστολάς των εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ἡπείρου»· οἱ δὲ μὴ ἐπείγουσιν νὰ ἀναμείνωσιν ἕως οὗτο ὁ ἴδιος δηλώσει τὴν ἀπ' εὐθείας ἐπ' ὀνόματι τοῦ διευθυνσιν τῶν ἐπιστολῶν σας.

Καθὼς ὁ κ. Ἀντώνιος ἐγκατέλειπε τοὺς Γαργαλιάνους ἀναπιστρεπτεῖ πλέον, τοὺς πόδας σας ἐκπληρῶν καὶ εἰδοποιεῖ ἐγκαίρως πρὸς ὑμᾶς τοῦτο.

Γ. Α.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ

«Universitate»

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Τὸ ἐλληνικὸν τοῦτο καφενεῖον νεωστὶ ἠνέωξε τὰς πύλας αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ κοινόν, διευθυνομένον δὲ ὑπὸ τοῦ εὐέλπιδος νέου Ἰωάννου Κωνσταντίνου Ἡπειρώτου ἐκ τῆς κομποπόλεως Γρεβενῶν τοῦ Ζαγορίου παρέχει πᾶσαν πληροφορίαν εἰς πάντα Ἕλληνα ἀναγνόμενον εἰς Βουκουρεστίον. Συνιστῶμεν θερμῶς τὸ καφενεῖον τοῦτο εἰς πάντα Ἡπειρώτην καὶ εἰς πάντα Ἕλληνα διερχόμενον ἐκ Βουκουρεστίου.